

УДК 811.133.1'243:[37.02:001.895
DOI <https://doi.org/10.24919/2308-4863/96-3-44>

Олена ХАРИТОНОВА,
orcid.org/0000-0002-6693-9366
старший викладач кафедри романо-германської філології та зарубіжної літератури
Донецького національного університету імені Василя Стуса
(Вінниця Україна) o.kharitonova@donpu.edu.ua

Поліна ЛЕБІДЬ,
orcid.org/0009-0000-3239-8007
асистент кафедри романо-германської філології та зарубіжної літератури
Донецького національного університету імені Василя Стуса
(Вінниця Україна) p.ravlo@donpu.edu.ua

ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ У ВИКЛАДАННІ ФРАНЦУЗЬКОЇ ЯК ДРУГОЇ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

У статті проведено комплексний аналіз ролі французької мови як глобального засобу комунікації, що охоплює понад 321 мільйон мовців, та обґрунтовано необхідність трансформації традиційних педагогічних методів у відповідь на виклики цифрової епохи. Автор наголошує на актуальності вивчення французької мови для середньої та вищої освіти, враховуючи її статус в ООН, ЄС та демографічні перспективи франкофонії до 2070 року.

Основну увагу приділено теоретичним основам інноваційного навчання, зокрема концепціям конструктивізму Ж. Піаже та когнітивного навчання Дж. Брунера. У роботі систематизовано погляди вітчизняних (В. Огнев'юк, С. Сисоєва) та зарубіжних дослідників на класифікацію освітніх інновацій. Розглянуто нормативно-правову базу України, що регулює впровадження інноваційної діяльності у вищу школу.

У статті також наведено низку нормативних документів, які регулюють розвиток сучасної освіти: закон України «Про вищу освіту» (2014), «Про освіту» (2017), «Про інноваційну діяльність» зі змінами (2012), Положення «Про порядок здійснення інноваційної діяльності в системі освіти України», Стратегія розвитку вищої освіти в Україні на 2022-2032 роки та Операційний план її реалізації у 2022-2024 роках (Розпорядження КМУ від 23 лютого 2022 р. № 286-р) та наголошують на розвитку інноваційної складової в освітній системі.

Практична значущість дослідження полягає в детальному огляді сучасних технологічних інструментів. Проаналізовано ефективність використання таких платформ, як Duolingo, TV5MONDE, Kahoot!, Zoom та Microsoft Teams. Особливий акцент зроблено на методи проєктів як інструменті інтеграції мовних знань у професійний контекст. Автор виокремлює ключові принципи впровадження комп'ютерних технологій: індивідуалізацію, диференціацію та інтенсифікацію навчання.

Доведено, що використання ІКТ дозволяє не лише розвивати базові мовні навички (читання, аудіювання, говоріння), а й долати психологічні бар'єри через інтерактивну взаємодію. Сформовано висновок, що роль викладача трансформується з ретранслятора знань у модератора та консультанта, що сприяє розвитку автономії студента та його готовності до фахової діяльності у XXI столітті.

Ключові слова: французька мова, інноваційні методи, цифрові технології, ІКТ, метод проєктів, лінгводидактика, інтерактивне навчання.

Olena KHARYTONOVA,

orcid.org/0000-0002-6693-9366

*Senior Lecturer at the Department of Romance and Germanic Philology
and World Literature*

*Vasyl Stus Donetsk National University
(Vinnytsia, Ukraine) o.kharitonova@donnu.edu.ua*

Polina LEBID,

orcid.org/0009-0000-3239-8007

*Assistant Lecturer at the Department of Romance and Germanic Philology
and World Literature*

*Vasyl Stus Donetsk National University
(Vinnytsia, Ukraine) p.ravlo@donnu.edu.ua*

INNOVATIVE METHODS IN TEACHING FRENCH AS A SECOND FOREIGN LANGUAGE

The article provides a comprehensive analysis of the role of the French language as a global means of communication, encompassing more than 321 million speakers, and substantiates the need to transform traditional pedagogical methods in response to the challenges of the digital age. The author emphasizes the relevance of studying French in secondary and higher education, considering its status in the UN and the EU, as well as the demographic prospects of the Francophonie up to 2070.

The main focus is placed on the theoretical foundations of innovative learning, in particular the concepts of constructivism by J. Piaget and cognitive learning by J. Bruner. The paper systematizes the views of domestic (V. Ohneviuk, S. Sysoieva) and foreign scholars on the classification of educational innovations. The regulatory framework of Ukraine governing the implementation of innovative activities in higher education is examined.

The article also presents a number of regulatory documents governing the development of modern education: the Law of Ukraine "On Higher Education" (2014), "On Education" (2017), "On Innovation Activity" as amended (2012), the Regulation "On the Procedure for Implementing Innovation Activity in the Ukrainian Education System," the Strategy for the Development of Higher Education in Ukraine for 2022–2032 and the Operational Plan for its implementation in 2022–2024 (CMU Order No. 286-r dated February 23, 2022), which emphasize the development of the innovative component within the educational system.

The practical significance of the study lies in a detailed review of modern technological tools. The effectiveness of using such platforms as Duolingo, TV5MONDE, Kahoot!, Zoom, and Microsoft Teams is analyzed. Special emphasis is placed on the project-based method as a tool for integrating language knowledge into a professional context. The author identifies the key principles of implementing computer technologies: individualization, differentiation, and intensification of learning.

It is proven that the use of ICT enables not only the development of basic language skills (reading, listening, speaking) but also the overcoming of psychological barriers through interactive interaction. The conclusion is drawn that the role of the teacher is transforming from a transmitter of knowledge into a moderator and consultant, which contributes to the development of student autonomy and readiness for professional activity in the twenty-first century.

Key words: *French language, innovative methods, digital technologies, ICT, project-based learning, higher education, linguodidactics, interactive learning.*

Постановка проблеми. В умовах глобалізації та збільшення попиту на володіння іноземними мовами французька мова зберігає своє значення як одна з найважливіших світових мов. Вона охоплює 321 мільйон осіб, що здатні спілкуватись французькою, 78 відсотків серед них говорять французькою щодня. Французька є офіційною мовою у 32 державах. Біля 59 відсотків франкомовного населення живе поза межами Франції на африканському континенті. Це друга жива мова з найпоширенішою мережею викладання у світі, яку вивчають мільйони осіб на нашій планеті. Французька – офіційна мова Олімпійських ігор, Організації Об'єднаних Націй, Європейського Союзу

та численних міжнародних організацій. Беручи до уваги африканську демографію, франкофонія може налічувати від 500 до 800 мільйонів осіб у перспективі 2070 року. Вже сьогодні на теренах Інтернету вона посідає 4 місце серед найбільш вживаних мов. У зв'язку з цим її вивчення є актуальним як для середньої, так і для вищої освіти.

Проте традиційні методи викладання іноземних мов часто виявляються недостатніми для задоволення потреб сучасних учнів, які живуть у світі цифрових технологій та швидких змін.

Сучасні студенти очікують від навчального процесу більшої інтерактивності, персоналізації та доступу до матеріалів у зручний для них час.

У цьому контексті зростає значення впровадження інноваційних методів викладання, які використовують технологічні рішення для підвищення ефективності навчання. Технологічний підхід в освіті дозволяє розширити можливості викладача, підвищити мотивацію учнів і створити більш адаптивні та динамічні умови для освоєння матеріалу.

Інноваційні методи викладання французької мови, засновані на застосуванні цифрових технологій, таких як мультимедійні ресурси, онлайн-платформи та мобільні програми, відкривають нові горизонти для студентів. Вони можуть занурюватися в мовне середовище, не залишаючи навчальної кімнати або власного будинку, брати участь у віртуальних комунікаціях з носіями мови, а також отримати миттєвий зворотний зв'язок на виконанні завдання. Це робить процес вивчення мови більш інтерактивним і доступним, що особливо важливо в умовах обмеженого доступу до живого спілкування з носіями французької мови, а також дозволяє продовжувати навчальний процес у період епідемії чи в умовах воєнного стану.

Аналіз досліджень. Теоретичні основи інноваційних методів навчання. Інноваційні методи освіти – це методи, засновані на застосуванні сучасних технологій і новітніх педагогічних підходів, спрямованих на підвищення ефективності навчального процесу. Згідно з роботами таких дослідників, як Р. Хайнріх і Дж. Мередіт, інноваційні методи мають на увазі використання комп'ютерних технологій, мобільних додатків, онлайн-платформ і мультимедійних засобів для створення більш інтерактивного та персоналізованого середовища навчання. Інновації також включають методики, такі як змішане навчання, гейміфікація і навчання через проєктну діяльність, які пропонують учням більше автономії та залученості до навчального процесу.

Р. Лоуренс пропонує класифікацію методів залежно від рівня застосування технологій: низькотехнологічні (використання простих інтерактивних інструментів) та високотехнологічні (віртуальна реальність, штучний інтелект та адаптивні системи навчання).

Інноваційні методи навчання базуються на низці педагогічних теорій, які акцентують увагу на активній ролі учня в освітньому процесі та взаємодії з навколишнім середовищем. Однією з ключових теорій, що лежать в основі використання технологій у навчанні, є конструктивізм. Згідно теорії Ж. Піаже, знання конструюються учнями через активну взаємодію з навчальним матеріалом і вирішення проблем у реальному контексті.

Інноваційні методи, такі як проєктне навчання і навчання через дослідження, спираються на цю теорію, надаючи учням можливість самостійно знаходити рішення та будувати свої знання на основі особистого досвіду.

Теорія когнітивного навчання, запропонована Дж. Брунером, також значно впливає на інноваційні підходи. Вона стверджує, що учні навчаються ефективніше, коли вони активно маніпулюють інформацією, а не просто пасивно одержують її. У технологічному контексті це може бути реалізовано через мультимедійні програми та симулятори, які дозволяють учням експериментувати та отримувати негайний зворотний зв'язок на свої дії.

У вітчизняній педагогічній науці про освітні інновації зазначається, що це новостворені (застосовані) або вдосконалені освітні, навчальні, виховні, психолого-педагогічні та управлінські моделі, технології, методи, що підвищують якість, результативність та ефективність освітньої діяльності, змінюють результати освітнього процесу, створюючи при цьому удосконалені чи нові: освітні, дидактичні, виховні системи; зміст освіти; освітні, педагогічні технології; методи, форми, засоби розвитку особистості, організації навчання і виховання; технології управління закладом освіти, системою освіти. Українські дослідники освітології В. Огнев'юк, С. Сисоєва виокремили п'ять основних видів освітніх інновацій або нововведень:

1. Удосконалення або модернізація: зміна одного або кількох елементів освітнього процесу.
2. Раціоналізація: встановлення нового правила використання наявних педагогічних засобів для вирішення традиційних завдань.
3. Евристичне рішення: знаходження спочатку вирішення існуючих педагогічних проблем, створення та використання невідомих раніше педагогічних форм, методів, засобів для вирішення педагогічних завдань.
4. Педагогічний винахід: новий засіб, технологія або нова комбінація відомих засобів для досягнення освітніх цілей.
5. Педагогічне відкриття: постановка та вирішення нової педагогічної проблеми, що призводить до принципового оновлення освітньої системи в цілому або суттєво змінює її ефективність та ефективність складових елементів. (Огнев'юк, Сисоєва, 2017: 265)

На розвитку інноваційної складової у системі сучасної освіти наголошується у нормативних документах, які регулюють розвиток сучасної освіти: законах України «Про вищу освіту» (2014), «Про освіту» (2017), «Про інноваційну діяльність» зі змінами (2012), Положенні «Про поря-

док здійснення інноваційної діяльності в системі освіти України», Стратегії розвитку вищої освіти в Україні на 2022-2032 роки та Операційному плані її реалізації у 2022-2024 роках (Розпорядження КМУ від 23 лютого 2022 р. № 286-р) тощо. Зокрема, в законі України «Про вищу освіту» зроблено акцент на забезпеченні «органічного поєднання в навчальному процесі освітньої, наукової та інноваційної діяльності», в законі «Про освіту» йдеться про те, що *інноваційна* діяльність закладів вищої освіти визнається беззаперечною складовою їхньої освітньої діяльності.

Викладання французької мови, як і будь-якої іноземної мови, вимагає активного залучення учнів у комунікативні практики та інтенсивної взаємодії з мовним середовищем. У цьому контексті інноваційні методи, особливо із застосуванням технологій, відіграють ключову роль. У роботах С. Елліс і М. Тома показано, що використання онлайн-платформ і мобільних додатків, таких як Duo-lingo і Babbel, надає учням можливість вивчати мову в зручний час і в інтерактивній формі, що підвищує мотивацію і захопленість.

Крім того, методики гейміфікації та інтерактивних ігор широко використовуються для розвитку мовних навичок. Наприклад, платформа Kahoot! дозволяє викладачам створювати вікторини та конкурси на основі мовного матеріалу, що сприяє активному освоєнню нової лексики та граматики. Дослідження Дж. Арнольда показують, що такі ігри можуть покращити засвоєння матеріалу за рахунок підвищення зацікавленості та створення змагального середовища.

Використання відеоконференцій та віртуальних класів також стає важливою частиною викладання французької мови. Наприклад, завдяки таким платформам, як Zoom та Microsoft Teams, учні можуть взаємодіяти з носіями мови або з іншими студентами по всьому світу, що дозволяє їм розвивати навички аудіювання та говоріння у реальних комунікативних ситуаціях. Цей підхід особливо ефективний для подолання мовного бар'єру та формування впевненості у спілкуванні іноземною мовою, як зазначено в роботах П. Уорнера.

Таким чином, інноваційні методи, засновані на педагогічних теоріях та сучасних технологіях, відкривають нові перспективи у викладанні французької мови, роблячи процес навчання більш ефективним та адаптивним до потреб сучасних студентів.

Вивчення науково-педагогічної літератури та практики викладання іноземних мов, накопиченої викладачами за багато років, дозволяє виділити кілька методичних напрямків.

Серед них можна відзначити методику інтенсивного навчання (А. Алхазішвілі), комунікативне навчання (Ю. І. Пасов) і навчання через співробітництво і проєктну діяльність (Д. Джонсон, Р. Джонсон, Дж. Дьюки, В. Х. Кілпатрик, Е. С. Полат та інших.) Сучасна система освіти характеризується переходом від традиційних методів до інноваційних.

Питання проблематики педагогічної інноватики порушували в своїх працях як вітчизняні науковці (І. Дичківська, Л. Козак, В. Кремень, О. Огієнко, С. Сисоєва, Л. Хоружа, О. Цюняк, О. Шапран та ін.), так і зарубіжні (Ж. Аллак, Дж. Бассет, В. Делія, Ф. Кумбс, С. Міллер, А. Найн, К. Роджерс та інші).

Фундаторами розробки ідей міждисциплінарності у вітчизняному науковому просторі є В. Огнев'юк, С. Сисоєва та А. Колот, який характеризує міждисциплінарність з 9-ти позицій. Проте, у контексті інноваційності вищої освіти більш доцільною є тлумачення міждисциплінарності як науково-педагогічної новації, що породжує здатність побачити, розпізнати й сприйняти те, що є недоступним у межах окремо взятої науки з її специфічним вузькоорієнтованим об'єктом, предметом і методами дослідження. (Колот, 2014: 18)

Мета цієї статті – розглянути теоретичні аспекти інноваційних методів викладання французької мови і проаналізувати їх ефективність в рамках технологічного підходу. У роботі буде проведено огляд існуючих технологій, що використовуються в освітньому процесі, а також запропоновано практичні рекомендації щодо їх інтеграції до навчальних програм. У центрі уваги дослідження стоятиме питання, яким чином сучасні технології можуть сприяти як засвоєнню лексичних і граматичних структур, так і розвитку комунікативних навичок учнів.

Завдання дослідження включають:

1. Дослідження основних теоретичних концепцій, пов'язаних з інноваційними методами викладання іноземних мов.
2. Аналіз технологій, що використовуються для викладання французької мови в освітніх установах.
3. Оцінка ефективності технологічного підходу на основі прикладів.

Таким чином, дана робота спрямована на виявлення переваг та викликів, пов'язаних із впровадженням інноваційних методів у навчання французької мови. Вона також ставить завдання визначити, яким чином сучасні технології можуть трансформувати процес викладання і зробити його більш адаптованим до запитів XXI століття.

Виклад основного матеріалу. В умовах світового розвитку освіти логічним кроком стає впрова-

дження сучасних технологій у навчальний процес. Володіння виключно системою мови (наприклад, знання граматики) недостатньо для повноцінного спілкування французькою мовою. Перехід від знання як мети навчання діяльності стає ключовим аспектом, спрямованим на розвиток кожного учня. Для цього активно використовуються такі сучасні методи, як ділові ігри, проектна та дослідницька робота, а також вирішення практичних завдань.

Застосування інтерактивних технологій у навчальному процесі сприяє плавному переходу від оволодіння лексичними навичками до ефективної комунікації. Це розширює термінологічний словник студентів за спеціальністю, робить його орієнтованим на професійні та особисті інтереси студентів.

Сучасні освітні технології включають професійно-орієнтоване вивчення іноземної мови, проектну діяльність, використання інформаційно-комунікаційних технологій, комп'ютерних навчальних програм та дистанційного навчання. Презентації, створені за допомогою Microsoft PowerPoint, та використання ресурсів Інтернету також відіграють важливу роль у навчанні. Я. Браун у своїй статті «Полювання за багатствами Інтернету» зазначає, що більшість веб-матеріалів є актуальними та автентичними, що привертає увагу студентів та посилює їхню мотивацію у вивченні іноземних мов. Це сприяє розширенню світогляду, розвитку самоосвіти та навичок самостійного дослідницького пошуку.

Аналіз зарубіжної наукової літератури демонструє, що основними напрямками впровадження освітніх інновацій вважаються нововведення, які: а) суттєво змінюють освітні процеси, системи їх забезпечення та організації, визначення нових цілей; б) надають можливість робити сталі, традиційні речі в інший спосіб; в) дозволяють ефективно використовувати нові ідеї. (Кремень, 2008: 275)

Незважаючи на те, що французька мова перебуває певною мірою у тіні порівняно з англійською у віртуальному просторі, існує достатня кількість ресурсів, які можуть бути корисними як для викладачів, так і для студентів.

Duolingo – <https://www.duolingo.com>

Безкоштовна платформа для вивчення французької мови через ігри та інтерактивні вправи. Відмінно підходить для початківців та середнього рівня.

TV5MONDE Langue Francaise – <https://ap-prendre.tv5monde.com>

Сайт з багатим набором ресурсів для вивчення французької мови через відеоуроки, вправи та статті. Підходить для всіх рівнів.

Bonjour de France – <https://www.bonjourdefrance.com>

Платформа для вивчення французької мови з вправами, граматиною, лексикою та іграми для учнів різних рівнів.

France Langue – <https://www.france-langue.com>

Французька онлайн-школа, що пропонує курси для різних рівнів володіння мовою, в тому числі з професійної спрямованості.

le Point du FLE – <https://www.lepointdufle.net>

Велика колекція безкоштовних ресурсів для вивчення французької мови: граматика, лексика, вправи, подкасти та відео.

Podcast Francais Facile – <https://www.podcastfrancaisfacile.com>

Сайт з подкастами французькою мовою, які допоможуть розвинути навички аудіювання. Уроки варіюються за рівнем складності.

Francais Authentique – <https://www.francaisauthentique.com>

Підходить для тих, хто хоче покращити розмовні навички. Сайт пропонує уроки, відео та подкасти для більш природного володіння французькою.

Babbel – <https://www.babbel.com>

Онлайн-платформа з платними курсами для вивчення французької та інших мов. Курси розроблені для всіх рівнів.

Lingoda – <https://www.lingoda.com>

Онлайн-школа з живими уроками французької мови в малих групах або віч-на-віч з викладачем.

RFI Savoirs – <https://savoirs.rfi.fr>

Радіо Франції пропонує подкасти та уроки для тих, хто вивчає французьку мову, у тому числі для підготовки до іспитів DELF/DALF.

Тести з французької мови, що охоплюють такі розділи, як ідіоматичні вирази, граматика і вибір правильного слова, відіграють важливу роль в освітньому процесі. При грамотній інтеграції інтернет-ресурсів в заняття французької мови можна ефективно вирішувати безліч навчальних завдань:

1. Розвивати навички читання, використовуючи різні матеріали з Інтернету з різними рівнями складності.
2. Удосконалювати навички аудіювання за допомогою автентичних аудіоматеріалів.
3. Зміцнювати вміння в монологічній та діалогічній мові через обговорення актуальних тем з мережі.
4. Розвивати навички писемного мовлення шляхом підготовки текстів, відповідей і рефератів, як в індивідуальній, такі в груповій роботі.
5. Збагачувати словниковий запас актуальною французькою лексикою.
6. Залучати до культурних знань, таких як мовний етикет, традиції та особливості поведінки у Франції.
7. Формувати стійку мотивацію до вивчення мови, використовуючи актуальні матеріали та

обговорюючи актуальні питання, цікаві для студентів.

Використання інтернет-ресурсів відкриває широкі можливості для студентів, включаючи доступ до останніх новин, статей, регіональних матеріалів та лексико-граматичних тестів.

Сучасні реалії та вимоги призвели до виникнення нового напрямку у вивченні іноземних мов – використання інноваційних технологій, таких як комп'ютерне навчання. Впровадження комп'ютерних технологій в заняття французької будується на наступних принципах:

1. Індивідуалізація – адаптація навчального процесу до рівня кожного учня, з урахуванням його здібностей та знань.

2. Диференціація – можливість вибору та позиції завдань різної складності, що відповідають можливостям учнів.

3. Інтенсифікація – використання різноманітних форм подачі матеріалу, включаючи інтерактивні форми роботи.

Комп'ютерні технології виконують при цьому низку важливих дидактичних функцій:

1. Пізнавальна – отримання інформації та робота з навчальними програмами, що включають текст, звук, зображення та відео.

2. Розвиваюча – сприяє розвитку таких пізнавальних процесів, як сприйняття, пам'ять та логічне мислення.

3. Тренувальна – надає можливість для самостійної практики та перевірки знань з певної теми.

4. Діагностична – дозволяє швидко оцінити рівень засвоєння матеріалу студентами.

5. Комунікативна – допомагає подолати страх спілкування через діалог з комп'ютером.

Використання комп'ютера у процесі вивчення французької мови сприяє виконанню наступних завдань: підвищенню інтересу до вивчення мови; створенню наочності в навчальному матеріалі; розширенню знань студентів з конкретних тем; перевірці та самоперевірці засвоєного матеріалу.

Мета застосування навчальних комп'ютерних програм – навчання студентів через створення ситуацій, наближених до реального життя. Моделювання цих технологій на заняттях з французької мови забезпечує ефективні аудіовізуальні матеріали, служить допоміжним засобом для пізнавальної діяльності студентів, підвищує мотивацію та інтерес до вивчення предмету, забезпечує швидку та об'єктивну оцінку знань, сприяє активізації інтерактивної та комунікативної взаємодії студентів.

Слід зазначити, що друковані матеріали, особливо підручники, зберігають свою важливу роль в освітньому процесі і не втраять своєї актуальності. Однак, з розвитком технологій та науки, ігнорування нових можливостей, які вони пропонують, було б помилкою.

На практиці ми активно застосовуємо різні інтерактивні технології, такі як групова робота, рольові ігри, мозковий штурм, завдання на розвиток уяви та припущень. Особливе місце серед цих методів займає метод проєктів, який протягом багатьох років залишається одним із найбільш затребуваних та ефективних.

Метод проєктів дозволяє об'єднувати знання з різних галузей та спрямований на досягнення конкретних результатів у вирішенні практичних завдань. Він сприяє одночасно вирішенню освітніх, виховних і практичних цілей: викладач грає роль спостерігача і консультанта, а студенти отримують можливість застосовувати свої мовні знання у професійному контексті, виходячи за межі стандартних методів вивчення граматики та лексики.

Процес реалізації методу проєктів у вивченні іноземної мови включає наступні етапи: організаційний, підготовчий, дискусійний, оціночний.

Під час вивчення французької мови як другої іноземної найбільшу ефективність демонструють короткострокові проєкти, які дозволяють об'єднувати кілька тематичних модулів і закріплювати мовні структури.

Висновки. Сучасне викладання іноземної мови, зокрема французької, вимагає застосування інноваційних технологій та інтерактивних методів, які значно розширюють можливості традиційної освітньої системи. В умовах глобалізації та посилення професійних вимог до випускників вузів, інтеграція інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) та мультимедійних ресурсів у навчальний процес стає не просто необхідністю, а найважливішим елементом успішного навчання.

Використання ІКТ у вивченні французької мови, таких як інтернет-ресурси, комп'ютерні програми та мультимедійні матеріали, відкриває для студентів доступ до актуальних та автентичних джерел інформації. Це не тільки підвищує інтерес до навчання, а й сприяє поглибленню знань про культуру та традиції Франції, розвиває когнітивні та комунікативні навички. Крім того, інтерактивні засоби навчання стимулюють студентів до активної участі у процесі вивчення мови, що дозволяє досягти глибшого засвоєння граматичних і лексичних структур.

Метод проєктів, що широко використовується в контексті професійно-орієнтованого підходу, також відіграє значну роль у розвитку як мовних, так і професійних компетенцій студентів. Він сприяє розвитку навичок самостійного вирішення завдань, уміння працювати в команді і критично мислити, що вкрай важливо для майбутніх спеціалістів у будь-якій сфері. Проєктна діяльність дозволяє застосовувати отримані знання у реальних ситуаціях, що робить навчання більш практико-орієнтованим та мотивуючим.

Особливу увагу слід приділити ролі викладача за умов використання нових технологій. Викладач стає не тільки джерелом знань, а й організатором навчальної діяльності, що сприяє розвитку у студентів самостійності та відповідальності.

Також слід зазначити, що найважливішим чинником успіху у вивченні французької мови через використання сучасних технологій є індивідуалізація процесу навчання.

Таким чином, впровадження ІКТ та мультимедійних технологій, застосування методу проєктів та активне використання інтерактивних форм навчання у викладанні французької мови значно підвищують якість освітнього процесу. Ці методи

допомагають не лише поглибити мовні знання студентів, але й розвинути професійні та особистісні компетенції, необхідні для їхньої майбутньої кар'єри. Зважаючи на це, подальше дослідження та впровадження сучасних технологій у навчання іноземних мов є перспективним напрямом, здатним суттєво покращити результати освіти у вишах.

Отже, застосування інноваційних методів навчання, таких як проєктна робота і використання ІКТ, має стати невід'ємною частиною освітньої програми, спрямованої на формування повноцінної та всебічно розвинутої особистості, готової до успішної професійної та соціальної діяльності в умовах сучасного світу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Огнев'юк В. О., Сисоєва С. О. Вступ до освітології : навч. посіб. Київ : Едельвейс, 2017. 265 с.
2. Феномен інновації: освіта, суспільство, культура : монографія / за ред. В. Г. Кременя. Київ : Педагогічна думка, 2008. 276 с.
3. Колот А. М. Міждисциплінарний підхід як передумова розвитку економічної науки та освіти. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Економіка*. 2014. № 5. С. 18–22.
4. Arnold J. Effect of Interactive Games on Language Acquisition: A Case Study. *Language Learning Journal*. 2000. № 38. P. 45–58.
5. Bruner J. *Toward a Theory of Instruction*. Cambridge : Harvard University Press, 1966. 184 p.
6. Cornu B. Les TICE dans une société en réseau. *Colloque de prospective* (Paris, 25–26 novembre 2003). Paris, 2003. P. 18–26.
7. Ellis S., Tom M. Mobile Learning in Language Education: The Case of Duolingo. *Journal of Educational Technology*. 2015. № 12. P. 105–118.
8. Heinrich R., Meredith J. Innovation in Education: A Technological Perspective. *International Journal of Educational Technology*. 2011. № 9. P. 85–99.
9. Lawrence R. Technological Innovations in Modern Education: Classifications and Case Studies. *Journal of Educational Research*. 2014. № 42. P. 123–134.
10. Piaget J. *Psychology and Epistemology. Towards a Theory of Knowledge*. New York : Viking Press, 1972. 166 p.

REFERENCES

1. Ohneviuk, V. O. & Sysoieva, S. O. (2017). *Vstup do osvitolohii* [Introduction to Educology]. Kyiv: Edelweis [in Ukrainian].
2. Kremen, V. H. (Ed.). (2008). *Fenomen innovatsii: osvita, suspilstvo, kultura* [The Phenomenon of Innovation: Education, Society, Culture]. Kyiv: Pedahohichna dumka [in Ukrainian].
3. Kolot, A. M. (2014). Mizhdystsyplinaryi pidkhid yak peredumova rozvytku ekonomichnoi nauky ta osvity [Interdisciplinary Approach as a Prerequisite for the Development of Economic Science and Education]. *Visnyk Kyivskoho universytetu imeni Tarasa Shevchenka. Ekonomika*, (5), 18–22 [in Ukrainian].
4. Arnold, J. (2000). Effect of Interactive Games on Language Acquisition: A Case Study. *Language Learning Journal*, (38), 45–58.
5. Bruner, J. (1966). *Toward a Theory of Instruction*. Cambridge: Harvard University Press.
6. Cornu, B. (2003). *Les TICE dans une société en réseau*. Colloque de prospective, Paris, 18–26.
7. Ellis, S. & Tom, M. (2015). Mobile Learning in Language Education: The Case of Duolingo. *Journal of Educational Technology*, (12), 105–118.
8. Heinrich, R. & Meredith, J. (2011). Innovation in Education: A Technological Perspective. *International Journal of Educational Technology*, (9), 85–99.
9. Lawrence, R. (2014). Technological Innovations in Modern Education: Classifications and Case Studies. *Journal of Educational Research*, (42), 123–134.
10. Piaget, J. (1972). *Psychology and Epistemology. Towards a Theory of Knowledge*. New York: Viking Press.

Дата першого надходження статті до видання: 26.02.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 30.03.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 22.04.2026

Стаття поширюється на умовах
ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)

